

[Pernille Sams]

get afgørende har svigtet, siden det kunne ske. Man ville måske i virkeligheden ønske, at det var tilfældet, så ansvaret helt entydigt kunne placeres, og så man kunne være sikker på at have forebygget, at noget lignende sker i fremtiden.

Derfor har både politiet og kammeradvokaten foretaget omfattende undersøgelser for at få afklaret hændelsesforløb og ansvarsforhold. Vi har naturligvis studeret disse redegørelser meget nøje, for vi mener, det var meget nødvendigt med disse grundige undersøgelser, som hele Boligudvalget efter min erindring stod bag ved.

Der er da naturligvis også spørgsmål, der melder sig ved en gennemgang af alle sagens akter, og set i bakspejlet er det vel også altid ganske nemt at se, hvad der kunne og skulle have været gjort; men det afgørende for os i dag er, at der ikke er fremkommet oplysninger, der gør, at vi er blevet usikre på, om undersøgelsesernes konklusioner er korrekte.

Kammeradvokatens undersøgelse og dens konklusioner er for os at se ikke mangelfulde eller partiske, og derfor tror vi ikke, at sagen og dens konklusioner vil blive hverken bedre eller væsentligt anderledes, selv om vi sætter endnu flere undersøgelser i gang. Der er intet, der tyder på, at resultatet vil blive anderledes, selv om vi fordobler dyngen af papir, rapporter og undersøgelser, og derfor vil vi ikke være med til at anbefale yderligere undersøgelser. Det vil være spild af tid og penge efter vores opfattelse, og det vil ikke ændre på det dybt beklagelige i, at branden nu engang fandt sted. Kræfterne, som skal bruges nu, må bruges på at forebygge og forhindre, at noget tilsvarende sker i fremtiden; det er der langt større perspektiv i.

Der er et meget stort behov for brandsikring af vores gamle bygninger, som udgør helt uvurderlige kulturværdier. De er en vigtig del af vores baggrund og vor kultur og en vigtig del af nutidens aktive billede af Danmark som et land med dybe rødder. Derfor lægger vi meget stor vægt på boligministerens aktive skridt for at forhindre gentagelser, ligesom vi allerede i forbindelse med branden tog skridt til en generel opprioritering af brandsikringen af statens fredede bygninger.

Det må være ved sådanne fremadrettede skridt, Folketinget bedst kan bruge ressourcerne på dette område. Derfor vil vi i dag stemme

for regeringens dagsordensforslag og imod Fremskridtspartiets.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det eneste, jeg kan være enig med fru Pernille Sams i, er, at gentagelser naturligvis skal undgås.

Men jeg kan da ikke tro, at Det Konservative Folkeparti har den holdning, at ansvaret ikke skal placeres. Jeg kan da ikke tro, at Det Konservative Folkeparti virkelig har den holdning, at de love, vi udsteder her i landet, gælder for alle de private borgere, men at de ikke gælder for offentlige myndigheder.

Det er jo sådan – og det ved fru Pernille Sams udmærket godt – at havde det været en privat bygherre, der havde restaureret en ejendom, hvor brandsektionsvæggene var gået til underkant af forskalling, som det var tilfældet i Provianthuset, så ville brandforsikringen være blevet nægtet udbetalt, fordi der var sket en overtrædelse af brandsikringsreglerne. Det får vi ikke frem på bordet her, fordi staten er selvforsikrende. Man går bare op i Finansudvalget, og så beder man om andre 125 mio. kr.; så let går det. At det skal medføre ansvar, når private borgere overtræder de love, dette Folketing vedtager, det synes alle at være enige om; men der er et massivt flertal her i Folketinget i dag, der synes, at et tilsvarende ansvar sandelig ikke skal placeres, når det er en offentlig myndighed, det går ud over.

Og jeg kan slet ikke forstå, hvordan fru Pernille Sams kan indtage den holdning, at når Folketingets Boligudvalg får at vide af boligministeren, at man iværksætter en uvildig undersøgelse, og man så får en undersøgelse, som er et partsindlæg fra den advokat, som skal forsvare den pågældende offentlige myndighed, så stiller man sig tilfreds med det. Det ville jo svare til, at man i skattesager bad Told- og Skattestyrelsens advokater om at svare på borgernes vegne. Det er nøjagtig det, vi så i sagen om Himmerlandsbanken, men dér havde Det Konservative Folkeparti en helt anden holdning til, hvordan vi skulle have ansvaret placeret.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

For god ordens skyld synes jeg det er nød-